

حسین مومنی مهموئی^۱

William .F. Pinar (۱۹۴۷-)

«آنچه در مدارس مورد غفلت واقع شده است، گوش دادن به صدای درون و هستی آدمی است»
(پاینار و همکاران، ۲۰۰۴-۱۹۹۵)

ویلیام فردریک پاینار یکی از برجسته ترین نومفهوم پردازان عرصه نوین مطالعات برنامه درسی است (فتحی و اجارگه، ۱۳۸۶، ص ۱۳۹). او عمده ترین سخنگوی این دیدگاه در ایالات متحده است (مهرمحمدی، ۱۳۸۷، ص ۱۳۶). او لیسانس علوم تربیتی خود را در سال ۱۹۶۹ از دانشگاه ایالتی اوهایو دریافت کرد و در طی سالهای ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۱ در دبیرستانی در نیویورک به تدریس پرداخت. سپس مجدداً در سال ۱۹۷۱ به دانشگاه اوهایو برگشت و کارشناسی ارشد و دکتری خود را در این دانشگاه سپری نمود. پاینار سردبیر مجله مطالعات برنامه درسی، بنیانگذاری کنفرانس برگامو در خصوص نظریه برنامه درسی و عمل در کلاس درس و نیز بنیان گذار و رئیس انجمن بین المللی پیشرفت مطالعات برنامه درسی است (IAACS) (گروه برنامه درسی و آموزش دانشگاه بریتیش کلمبیا، ۲۰۱۹). اهمیت پاینار نه فقط در ارائه نظریات برنامه درسی بلکه در تلاش بلند دامنه وی در ساختار شکنی مرزهای کهنه و تبیین حدود و ثغور مرزهای جدید و در حال تحول است. مهم ترین زمینه های پژوهشی مورد علاقه وی عبارت اند از نظریه برنامه درسی، مطالعات بین المللی، مطالعات جنسیتی و نظریه اتوبیوگرافی .

^۱. باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران. دانشیار مطالعات برنامه درسی
۲). <http://edcp.educ.ubc.ca/faculty-staff/william-pinar>. Department of Curriculum & Pedagogy

پایان از سال ۲۰۰۵ به عنوان استاد مطالعات برنامه درسی در دانشگاه بریتیش کلمبیا مشغول به کار است و هدایت مرکز پژوهشی بین‌المللی کردن مطالعه برنامه درسی را بر عهده دارد. او قبلاً دروس نظریه برنامه درسی را در دانشگاه ایالتی لویزیانا و دانشگاه ویرجینیا و دانشگاه کل گیت تدریس نموده است. از پایان آثار متعددی به چاپ رسیده است از جمله ویرایش دوم دست نامه بین‌المللی پژوهش در برنامه درسی^{۱)} (۲۰۱۳)، اما اثرگذارترین آن‌ها فهم برنامه درسی، نو مفهوم‌پردازی رشته برنامه درسی، نظریه برنامه درسی چیست، مباحث معاصر در حوزه برنامه درسی و راهنمای بین‌المللی مطالعات برنامه درسی است (فتحی و اجارگاه ۱۳۸۶، ص ۱۴۰). از جدیدترین آثار پاینار می‌توان به کتاب و انگاره‌های مؤثر ابدیت: نقد جورج گرنت از زمان، تدریس و فناوری^{۲)} (۲۰۱۹) و ویرایش سوم نظریه برنامه درسی چیست؟^{۳)} (۲۰۱۹) اشاره نمود (گروه برنامه درسی و آموزش دانشگاه بریتیش کلمبیا، ۲۰۱۹).

خلاصه‌ای از زندگی شخصی و علمی

پاینار در «تقدم امر ویژه»^{۳)} در مورد زندگی‌اش می‌گوید: من در بیست‌وهفت آگوست ۱۹۴۷ در هانتینگتون، ویرجینیای غربی متولد شدم. در ۱۹۵۳ به پنسلوانیا نقل مکان کردیم. در ۱۹۵۵ به اوهایو رفتیم (وسترویل حومه شهر کلمبس^{۴)}). پس از فارغ‌التحصیلی از دبیرستان در یک هنرستان کوچک هنرهای زیبا (موسیقی) در کلمبس تحصیل کردم. ساکسیفون ساز اصلی و پیانوساز فرعی من بود. در طول سال اول دانشجویی‌ام پروفیسور ویلیام کور^{۵)} توجهم را به علوم انسانی معطوف کرد. ابتدا به کالج اوتربین^{۶)} و سپس به ایالت اوهایو همان‌جایی که تاریخ خوانده بودم منتقل شدم، از توجه شخصی در یک برنامه افتخاری تحت نظارت پروفیسور مری یانگ^{۷)} بهره‌مند بودم، یک تاریخدان برجسته سیاست‌های آمریکایی کسی که بعدها او را به عنوان یک همکار در دانشگاه راجستر ملاقات کردم. در برگشت به کلمبس در سال ۱۹۶۶ آرزو داشتم مورخ شوم. مصادف شدن با وقوع جنگ ویتنام به عنوان یک مسئله جدی برای ما، تدریس در مدارس دولتی را مطلوب می‌نمود. به رشته انگلیسی که در مدارس دولتی بیشتر مورد نیاز بود، تغییر رشته دادم. مهم‌ترین رویداد فکری در دوران کارشناسی‌ام فلسفی بود نه تاریخی. هستی‌گرایی و پدیدارشناسی موضوعاتی بودند که من با پروفیسور لی براون^{۸)} در ایالت اوهایو در دپارتمان فلسفه مورد مطالعه قرار دادم. در ابتدا من به سوی کیرگگورد و بعد به نیچه کشیده شدم اما در سارتر متمرکز شدم. در سال آخرم، پاییز ۱۹۶۹- از فرصتی که برای باور دوباره خدمات عمومی واقعی به وجود آمده

۱) International Handbook of Curriculum Research. ۲nd edition

۲) Moving Images of Eternity. George Grant's Critique of Time, Teaching, and Technology.

۳) The Primacy of the Particular

۴) Columbus

۵) William Kuhre

۶) Otterbein

۷) Mary Young

۸) Lee Brown

بود استفاده کردم، با تشکر از پروفیسور دونالد آر بیتمن^۱ (در ۱۹۷۴)، کسی که به من این اجازه را داد تا به برنامه آزمایشی آموزش شهری اش^۲ بپیوندم. در آنجا من به فریره^۳ معرفی شدم. بهار آن سال شغلی به من پیشنهاد شد، احتمالاً به خاطر نفوذ بیتمن بود. با وجود این فرصت و ثبت نام بعدی من در برنامه M.A اوهایو- تابستان آن سال من درس ۸۶۰ پروفیسور پائول کور^۴ درباره تدوین برنامه درسی را انتخاب کردم- تصمیم گرفتم اوهایو را برای پذیرش جایگاهی به عنوان معلم انگلیسی در دبیرستان پائول دی شرایبر واقع در بندر واشنگتن در لانگ آیلند، نیویورک ترک کنم. گرچه فقط دو سال از تدریس در دبیرستان شرایبر می گذشت ولی تجربه ای به یادماندنی بود. یک شب برای حضور در سمیناری که به وسیله پروفیسور دو این هیوبنر ارائه شده بود به کالج معلمان دانشگاه کلمبیا سفر کردم، کار کسی که پائول کور به من معرفی کرده بود. پژوهش هیوبنر به شدت من را تحت تأثیر قرارداد داد. از نظریه پردازان دیگر برنامه درسی که من را به عنوان دانشجوی کارشناسی ارشد تحت تأثیر قرار داده بود کور و بیتمن، و جیمز بی مک دونالد^۵ بودند.

بعد از اینکه مدرک دکترا در سال ۱۹۷۲ به من اعطا شد، شغلی را در دانشگاه راجستر بر عهده گرفتم. در آنجا من مادلین گرومت^۶، ژانت میلر^۷ و پیتر تابمن^۸ را ملاقات کردم. هر یک از آنها من را در نظریه فمینیستی و مطالعات جنسی به شدت تحت تأثیر قرارداد دادند. مادلین در مطالعه اتوبیوگرافی در تربیت معلم، گسترش جزییات نظری آن از طریق پدیدارشناسی و روانکاوی و سنت هایی که او مسلط شده بود و در کتاب شیر تلخ^۹ (۱۹۸۸) اعلام کرد، من را شرکت داد. از نظر دانشگاه مادلین دانشجوی دکتری من بود اما در حقیقت من دانشجوی او بودم. من و ژانت میلر در ایجاد آنچه می بایست کنفرانس برگامو می شد (کنفرانس مطالعات نو مفهوم گرایی برنامه درسی) و درباره مجله نو مفهوم پردازی با هم همکاری کردیم. تابمن کار فوکو^{۱۰} را به من معرفی کرد. در دهه ۹۰ پیتر تابمن سینمای پیر پائولو پاسولینی^{۱۱} و رمان تورلس جوان^{۱۲}، رابرت میوزیل^{۱۳} را به من معرفی کرد که هر دو نقشی را در زندگی فکری من باقی گذاشتند. در راجستر به مجاورت دانشمندان بزرگ پیوستم. در میان آنها مورخانی مثل کریستوفر لاش^{۱۴}، یوجین جنویس^{۱۵}، الیزابت فاکس- جنویس^{۱۶}، محقق بزرگ دیکنز جرج اچ فورد^۱ و فیلسوف لوئیس وایت بک^۲ بودند. وایت بک من را با

۹) Donald R. Bateman

۱۰) Experimental urban education program

۱۱) Freire

۱) Paul R. Klohr

۲) James B. Macdonald

۳) Madeleine Grumet

۴) Janet L. Miller

۵) Peter Taubman

۶) Bitter Milk

۷) Foucault

۸) Pier Paolo Pasolini

۹) Young Torless

۱۰) Robert Musil

۱۱) Christopher Lasch

۱۲) Eugene Genovese

۱۳) Elizabeth Fox-Genovese

مهربانی در مطالعات اتوبیوگرافی راهنمایی می‌کرد. اما بیشترین تأثیر فکری سازنده را در طول آن سالها - در اوایل دهه ۱۹۷۰- ویرجینیا ولف^۳ روی من داشت. کسی که من رمان‌هایش را در ایالت اوهایو زمانی که یک دانشجوی لیسانس بودم مطالعه کردم. اکنون نه تنها داستان‌هایش بلکه زندگی‌اش بود که من را شیفته خود می‌کرد. در حالی که بیتمن کسی بود که مطالعه جدی فکری آموزش و پرورش را به من شناساند اما پائول کور کسی بود که دوستش داشتم (پاینار به نقل از شورت و واکس^۴، ۲۰۰۹).

آراء و اندیشه‌ها

از دیدگاه پاینار نظریه معاصر برنامه درسی آمریکا در متن سه دوره و جریان تاریخی، ساختار و سازمان یافته است. حوزه برنامه درسی در متن و جریان اول، در قالب برنامه‌ریزی درسی در سال ۱۹۱۸ شکل گرفت و تا سال ۱۹۶۹ تداوم داشت. در متن و جریان دوم، در دوره ۱۹۶۹ تا ۱۹۸۰ نو مفهوم‌سازی شد. این نو مفهوم‌سازی، حوزه برنامه درسی را از سطح برنامه‌ریزی درسی به سطح مطالعه برنامه درسی آورد. از ۱۹۸۰ تاکنون یک حوزه علمی میان‌رشته‌ای در قالب یک پارادایم، حول محور فهم برنامه درسی سازمان یافته است. در متن و جریان سوم از ۲۰۰۰ تاکنون نیز بین‌المللی شده است (پاینار ۲۰۰۸، به نقل از کانلی^۵ و همکاران ۲۰۰۸). از نظر پاینار برنامه‌ریزی درسی دیوان سالارگونه شده مرتبط با منطق تایلر، جای خودش را به تلاش علمی چندجانبه برای فهم برنامه درسی داده است. این تلاش مستلزم فهم تاریخی، سیاسی، نژادی، خود شرح حال نویسی، زندگی‌نامه نویسی، زیبایی‌شناختی، الهیاتی، نهادی و بین‌المللی شدن برنامه درسی، برحسب مقوله‌های جنسیت، پدیدارشناسی، پس‌ساختارگرایی می‌باشد (پاینار و همکاران، ۲۰۰۴، ۱۹۹۵). او می‌گوید من قصد دارم معنا و برداشت دیگری از برنامه درسی مطرح کنم و آن از ریشه لاتین این کلمه یعنی کورر^۶ است (فتحی و اجارگاه ۱۳۸۶، ص ۱۴۳). مفهوم کورر به‌طور تاریخی ریشه در مباحث اگزیستانسیالیسم، پدیدارشناسی و تجزیه و تحلیل روانی برای مطالعه تجربه آموزشی دارد. کورر در حقیقت بیانگر این مطلب است که آنچه در مدرسه به بچه‌ها آموزش داده می‌شود به هستی خود آن‌ها مربوط نیست. به عبارت دیگر آنچه عملاً در سطح مدارس مورد غفلت و فراموشی واقع شده است، گوش دادن به صدای درون و هستی آدمی است. پاینار چهار مرحله یا لحظه را در روش کورر شناسایی کرده است. این مراحل عبارت‌اند از: گذشته‌نگر^۷، آینده‌نگر^۸، تجزیه و تحلیلی^۹ و ترکیبی^{۱۰}.

۱۴) George H. Ford
۱۵) Lewis White Beck
۱۶) Virginia Woolf
۱) Short & Waks
۲) Connelly
۳) Currere
۴) Regressive
۵) Progressive
۶) Analytical
۷) synthetical

در گذشته نگر «تجربه زیست شده» منبع داده‌ها بشمار می‌رود. در این رویکرد فرد به گذشته بازمی‌گردد و حادثه/رویداد را درحالی‌که در زمان گذشته بر روی مسئله متمرکز می‌شود، آن‌طور که بود، آن را به یاد می‌آورد. در آینده‌نگر دانش‌آموز می‌تواند به‌طور غیرمستقیم آینده‌های ممکن را تصور کند. در مرحله تجزیه و تحلیلی دانش‌آموز هم گذشته و هم حال را بررسی می‌کند. در لحظه ترکیبی با آگاه شدن از نفس خود، فرد می‌تواند بپرسد او کیست؟ با گوش دادن فرد به صدای خود می‌پرسد: معنای اکنون یا زمان حاضر چیست؟ (فتیحی و اجارگاه، ۱۳۸۶، صص ۱۴۵-۱۴۴).

از جمله مباحثی که پاینار مطرح نموده است رشتگی^۱ است. او در کتابش «پیشرفت فکری از طریق رشتگی: عمودی نگری و افقی نگری در مطالعات برنامه درسی^۲» (۲۰۰۷)، عمودی نگری را تلاشی منظم به‌منظور به دست آوردن یک فهم تاریخی از مطالعات برنامه درسی با توجه به دیدگاه‌های مهم این حوزه و افقی نگری تلاشی منظم به‌منظور فهم کار برنامه درسی در زمان حال تعریف می‌کند. افقی نگری فقط به مجموعه‌ای از شرایط فکری حاضر حوزه توجه ندارد بلکه به محیط‌های سیاسی و اجتماعی که بر ساختار این مجموعه تأثیر دارد نیز توجه می‌نماید (شوبرت^۳، ۲۰۰۹).

پاینار همچنین در زمره آن دسته از صاحب‌نظرانی است که در ارتباط با پس‌ساختارگرایی مطالعات متعددی انجام داده است. از جمله اثر او در زمینه «اتو بیوگرافی و معماری خود^۴» گواهی بر این مدعاست. براساس دیدگاه مربوط به پس‌ساختارگرایی، ساختارهای خویشتن به‌ویژه از طریق نوشتن، برای بازبینی و تجدیدنظر آماده و مهیا می‌شود. از نظر پاینار، نوشتن مبدل به‌نوعی معماری می‌شود که فضا و حرکت لازم را برای شکل‌دهی آنچه فاقد شکل و حیات بوده، فراهم می‌کند (پاینار ۱۹۹۸ به نقل از فتیحی و اجارگاه ۱۳۸۶، ص ۱۴۶). پاینار در مصاحبه‌ای^۵ دستاوردهای دوران اکادمیکش را این‌گونه عنوان می‌کند:

- پژوهش در مورد مفهوم برنامه درسی در سال ۱۹۷۰. تغییر برداشت‌های اولیه از مفهوم برنامه درسی (مانند فهرست رئوس مطالب یا اهداف یا نتایج^۶) به سمت مفهوم برنامه درسی به‌عنوان تجربه‌آموزشی
- ایجاد روش‌های پژوهش برای مطالعه تجربه‌آموزشی مانند مطالعه موردی، روایتی، خود شرح حال‌نویسی
- تغییر از برنامه درسی سازمانی به فهم برنامه درسی به یاری نو مفهوم‌سازی. در سال ۱۹۸۱ نظریه برنامه درسی به‌عنوان بافتار جنسیتی را اعلام کردم.

۱) Disciplinary

۲) Intellectual Advancement Through Disciplinary: Verticality and Horizontality in Curriculum Studies

۳) Schubert

۴) Autobiography and the Architecture of Self

۵) UBC Department of Curriculum and Pedagogy. Interview Series (۲۰۱۹)

۶) syllabus (or objectives or outcomes)

- در کتاب نژاد، مذهب و برنامه درسی نشان دادم که تدوین برنامه درسی یک مفهوم عقلانی است تا اینکه سازمانی باشد.
- فعالیت دیگرم نو مفهوم سازی برنامه درسی بود.
- در نظر گرفتن مکان به عنوان عامل کلیدی در آموزش
- از سال ۲۰۰۰ در پروژه بین المللی سازی مطالعات برنامه درسی کار می کنم. ویراست اول و دوم کتاب دست نامه بین المللی پژوهش در برنامه درسی را منتشر کردم.
- در حال حاضر در کانادا کار می کنم. قرار است به مناسبت صدمین سال تولد جرج گرت^۱ کتابی را چاپ کنم.

فهرست آثار

- Pinar, William F. (۲۰۱۸): Reconstructing 'Education' through mindful attention. Positioning the mind at the center of curriculum the center of curriculum and pedagogy, by Oren Ergas, *The Curriculum Journal*, ۲۹ (۳), ۴۴۱-۴۴۲.
- Pinar, William F. (۲۰۱۸). *Revealing Interrelationality, Unearthing Histories*. Foreword to *Canadian Curriculum Studies: A Métissage of Inspiration/Imagination/Interconnection*, edited by Erika Hasebe-Ludt and Carl Leggo (xv). Toronto: Canadian Scholars.
- Pinar, William F. (۲۰۱۸). Introduction to *Arts Education and Curriculum Studies: The Contributions of Rita L. Irwin*, edited by Mindy R. Carter and Valerie Triggs (viii-xii). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (۲۰۱۷). Foreword to *Bridging Educational Leadership, Curriculum Theory and Didaktik*, edited by Michael Uljens and Rose Ylimaki (v-viii). Gewerbestrasse, Switzerland: Spring International Publishing AG.
- Pinar, William F. (۲۰۱۷). "The Scandalous Revolutionary Force of the Past": On Pasolini's *The Gospel According to Saint Matthew*. In *Catholic Education in the Wake of Vatican II*, edited by Rosa Bruno-Jofré and Jon Igelmo Zaldivar (۳۰۱-۳۱۷). Toronto: University of Toronto Press.
- Pinar, William F. (۲۰۱۷). *Rethinking Authority in Educational Leadership*. In *Bridging Educational Leadership, Curriculum Theory and Didaktik*, edited by Michael Uljens and Rose Ylimaki (۳۹۵-۴۰۸). Gewerbestrasse, Switzerland: Spring International Publishing AG.
- Pinar, William F. (۲۰۱۷). That First Year. *Currere Exchange Journal*, ۱ (۱), ۱-۱۰.
- (Pinar, William F. (۲۰۱۷). *The Sadism of School Reform*. In *Alternatives to Privatizing Public Education and Curriculum*, edited by Steven Farenga and Daniel Ness (۳-۱۶). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (۲۰۱۷). *Study: Concerning Relationship in Educational Experience*. In *Reconceptualizing Study in Educational Discourse and Practice*, edited by Claudia W. Ruitenber (۹۷-۱۰۹). New York: Routledge.

^۱) Pinar, William F. (۲۰۱۹). *Moving Images of Eternity. George Grant's Critique of Time, Teaching, and Technology*. Ottawa: University of Ottawa Press

Pinar, William F. (۲۰۱۷). Working from Within, Together. In *The Reconceptualization of Curriculum Studies* edited by Mary Aswell Doll (۱۹۴-۲۰۵). New York: Routledge.

Pinar, William F. (۲۰۱۶). Introduction to *From the Parade Child to the King of Chaos: The Complex Journey of William Doll, Teacher Educator* by Hongyu Wang (ix-xxiv). New York: Peter Lang.

Pinar, William F. (۲۰۱۶). Posture. *Bildungsgeschichte: International Journal for the Historiography of Education*. ۶ (۲), ۲۳۳-۲۳۶.

Pinar, William F. (۲۰۱۶). What Knowledge Is Of Most Worth? The Question of Undergraduate Curriculum Reform. In *Disrupting Higher Education: Undoing Cognitive Damage*, edited by Michael Anthony Samuel, Rubby Dhunpath, and Nyna Amin (۱۳۳-۱۵۱). Rotterdam: Sense Publishers.

Jung, Jung-Hoon and Pinar, William F. (۲۰۱۶). Conceptions of Curriculum. In *The Sage Handbook of Curriculum, Pedagogy, and Assessment (Vol. ۱)*, edited by Dominic Wyse, Louise Hayward, and Jessica Pandya (۲۹-۴۶). London: Sage.

Pinar, William F. ۲۰۱۶. Foreword. *Out of the Dark: A Direction for Change in Education* by Wendy Stamford (ix-xi). Eugene, OR: Resource Publications.

Pinar, William F. ۲۰۱۶. The Constant in My Life. In *Educators Queering Academia: Critical Memoirs*, edited by S.J. Miller and Nelson M. Rodriguez (۲۰۹-۲۱۶). New York: Peter Lang.

Pinar, William F. ۲۰۱۵. Individuality as an Educational Project: Kilpatrick, Curriculum Theory, Teacher Education. *Encounters in Theory and History of Education* ۱۶, ۱۱۲-۱۲۸.

Pinar, William F. ۲۰۱۵. On the Teachings of George Grant. In *New Social Foundations for Education: Education in "Post-Secular" Society*, edited by Philip Wexler and Yotam Hotam (۵۷-۶۹). New York: Peter Lang.

Pinar, William F. (۲۰۱۵). Foreword to *Folk Phenomenology: Education, Study, and the Human Person* by Samuel D. Rocha (ix-xvi). Eugene, OR: Pickwick Publications.

Pinar, William F. (۲۰۱۵). Foreword to *Foucault and Education Ethics* by Bruce Moghtader (vii-xi). New York: Palgrave Macmillan.

Pinar, William F. (۲۰۱۵). Foreword to the Third Edition. In *The Educational Philosophy of Elijah Muhammad: Education for a New World* by Abul Pitre (ix-xi). Lanham, MD: University Press of America.

Pinar, William F. (۲۰۱۵). Introduction. In *Autobiography and Teacher Development in China: Subjective and Culture in Curriculum Reform*, edited by Zhang Hua and William F. Pinar (۱-۴۷). New York: Palgrave Macmillan.

Pinar, William F. (۲۰۱۵). Without Experience Is Teacher Development Possible? In *Autobiography and Teacher Development in China: Subjective and Culture in Curriculum Reform*, edited by Zhang Hua and William F. Pinar (۱۷۹-۱۹۲). New York: Palgrave Macmillan.

Pinar, William F. (۲۰۱۴). On the Teachings of George Grant. *Critical Studies in Education*, ۵۵ (۱), ۸-۱۷.

Pinar, William F. (۲۰۱۴). Foreword. In *Reconceptualizing Curriculum Development* by James G. Henderson and colleagues (xi-xvi). New York: Routledge.

Pinar, William F. (۲۰۱۴). Foreword. *Arts-based and Contemplative Practices in Research and Teaching: Honoring Presence*, edited by Susan Walsh, Barbara Bickel, and Carl Leggo (xv-xx). New York: Routledge.

Pinar, William F. (۲۰۱۴). Afterword. *The Classroom: Engagement and Encounter* by Alan A. Block (۱۷۱-۱۸۰). New York: Palgrave Macmillan.

- Pinar, William F. (2014). Between Hope and Despair is Resolve: Remembering Roger Simon. *Journal of the Canadian Association for Curriculum Studies* 11 (2), 7-20.
- Zhang, Hua, Zhang, Wenjun, and Pinar, William F. (2014). The Hangzhou Model of Internationalization. *European Journal of Curriculum Studies*, 1 (1), 10-21.
- Pinar, William F. (2013). Strict Discipline. *International Journal for the Historiography of Education*. 3 (1), 94-101.
- Pinar, William F. (2013). The First Task of Thought in Our Time. *Critical Literacy: Theories and Practices* 3 (1), 1 - 16.
- Pinar, William F. (2013). Modernity, Technology, Nationality. *Critical Literacy: Theories and Practices* 3 (2), 3-19.
- Pinar, William F. (2013). George Grant's Cosmopolitan Critique of Education. *Encounters/Encuentros/Rencontres on Education* 14, 49-79.
- Pinar, William F. (2013 (May)). Plagiarism and the Tyler Rationale. *Journal of the American Association for the Advancement of Curriculum Studies*, 9 (1), 1-13.
- Pinar, William F. (2012). Introduction. In *Pragmatism, Postmodernism, Complexity Theory: The Fascinating Imaginative Realm of William E. Doll, Jr.*, edited by Donna Trueit (1-10). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (2011). Nationalism, Anti-Americanism, Canadian Identity. In *Curriculum in Today's World: Configuring Knowledge, Identities, Work and Politics*, edited by Lyn Yates and Madeleine Grumet (31-43). London: Routledge.
- Pinar, William F. (2011). Foreword to *Contemporary Studies in Canadian Curriculum: Principles, Portraits and Practices*, edited by Darren Stanley and Kelly Young (v-9). Calgary, Alberta, CANADA: Detselig.
- Pinar, William F. (2010). On the Privacy of Public Pedagogy: The Essayism of Robert Musil. *Handbook of Public Pedagogy*, edited by Jennifer Sandline, Brian Schultz and Steven Burdick (40-50). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (2010). The unaddressed "I" of ideology critique. *Power and Education* 1 (2), 189-200. Online at www.wwwords.co.uk/POWER
- Pinar, William F. (2009). The Agency of Theory. In *Curriculum Studies: The Next Moment*, edited by Erik Malewski (318-321). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (2009). The Next Moment. In *Curriculum Studies: The Next Moment*, edited by Erik Malewski (228-233). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (2009). The Primacy of the Particular. In *Curriculum Leaders: Intellectual Self-portraits*, edited by Leonard Walks and Edmund Short (143-152). Rotterdam and Taipei: Sense Publishers.
- Pinar, William F. (2008). Curriculum Theory since 1900: Crisis, Reconceptualization, Internationalization. In *Sage Handbook of Curriculum and Instruction*, edited by F. Michael Connelly, Ming Fang He and JoAnn Phillion (491-513). Los Angeles, California: Sage.
- Pinar, William F. (2008). Ladwig's Lament. *Zeitschrift für pädagogische Historiographie [Journal of Educational Historiography]*. 2, 90-96.
- Pinar, William F. (2008). Foreword. In Timothy Leonard and Peter Willis (Eds.) *Pedagogies of the Imagination: Mythopoetic Curriculum in Educational Practice* (v-vii). New York: Springer.
- Pinar, William F. (2008). JCT today. *JCT* 24 (1), 4-10.
- Pinar, William F. (2008). George Tomkins' A Common Countenance. *Journal of the Canadian Association for Curriculum Studies* 6 (8), 129-100.

Pinar, William F.(۲۰۰۸). Introduction to A Common Countenance: Stability and Change in the Canadian Curriculum (xi – xxiv) by George Tomkins. Vancouver, British Columbia, Canada: Pacific Educational Press.

Pinar, William F. (۲۰۰۸). Sexuality. In Knowledge & Power in the Global Economy: The Effects of School Reform in a Neoliberal/Neoconservative Age, edited by David Gabbard (۱۲۹-۱۳۸),. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum.

Pinar, William F. (۲۰۰۸). The Subjective Violence of Decolonization. In Decolonizing Democratic Education: Trans-disciplinary Dialogues, edited by George Richardson and Ali Abdi (۳۴-۴۰). Rotterdam and Tapei: Sense Publishers.

Pinar, William F. (۲۰۰۷). Cultures of Torture. In Warfare in the American Homeland: Policing and Prison in a Penal Democracy, edited by Joy James (۲۹۰-۳۰۴). Durham,NC: Duke University Press.

Pinar, William F.(۲۰۰۷). Reconstruction. A preface to Reta Ugena Whitlock’s This Corner of Canaan: Curriculum studies of Place and the Reconstruction of the South (ix-xx).New York: Peter Lang.

Pinar, William F. (۲۰۰۷). Curriculum Leadership Then and Now. In Approaches to Educational Leadership, edited by William Smale and Kelly Young (۱۱۰-۱۲۰).Calgary, Alberta: Detselig.

Pinar, William F.(۲۰۰۷). Punk’d. In Queering Straight Teachers: Discourse and Identity in Education, edited by Nelson Rodriguez and William F. Pinar (۱۰۰-۱۸۲). New York:Peter Lang.

Pinar, William F. (۲۰۰۷). Foreword to Kevin G. Davison’s Negotiating Masculinities and Bodies in Schools (i-iv). Lewiston: The Edwin Mellen Press.

Pinar, William F.(۲۰۰۷). Love, Democracy, and Religion in Laura Bragg's Boxes. Journal of the American Association for the Advancement of Curriculum Studies. Online at <http://www.uwstout.edu/soe/jaaacs/>

Pinar, William F. (۲۰۰۶). From Chattel to Citizenry: The Gender of the Law and the Sexual Politics of Race. In Troubling the Canon of Citizenship Education, edited by George Richardson and David Blades (۱۰۳-۱۱۲). New York: Peter Lang.

Pinar, William F. (۲۰۰۶). Independence. In Curriculum for a Progressive, Provocative, Poetic and Public Pedagogy, edited by J. Milam, S. Springgay, K. Sloan and SCarpenter (xi-xxiii). Troy, New York: Educator’s International Press.

Pinar, William F.(۲۰۰۶). Teaching the Queer Character of Racism. In ThePractical-Critical Educator, edited by Karyn Cooper and Robert White (۱۱۱-۱۲۰). Dordrecht, The Netherlands: Springer.

Pinar, William F. (۲۰۰۰). Curriculum Studies and the Politics of Educational Reform. In Discourses of Education in the Age of New Imperialism \, edited by Jerome Satterthwaite and Elizabeth Atkinson (۲۰-۴۰). Trent, UK : Trentham Books.

Pinar, William F. (۲۰۰۰). The Queer Character of Racial Politics and Violence in America. In Race, Identity, and Representation in Education, edited by Cameron McCarthy,Warren Crichlow and Greg Dimitriadis (۴۱۰-۴۲۰). ۲nd edition. New York: Routledge.

Pinar, William F. (۲۰۰۰). From Statesmanship to Status: The Absence of Authority in Contemporary Curriculum Studies' Journal of the American Association for the Advancement of Curriculum Studies ۱,۱.

Pinar, William F.(۲۰۰۰). A Visible/Invisible Binary: Visuality and Sexuality in the Discursive Figuration of the Child. Journal of Gay and Lesbian Issues in Education ۲ (۴), ۲-۴۷.

Pinar, William F. (۲۰۰۴). The Problem of the Public. In Curriculum as Public Moral Enterprise, edited by Rubén Gastambide-Fernandez and James Sears (۱۱۹-۱۲۶). Lanham, MD: Rowman & Littlefield.

- Pinar, William F. (2004). The Birth of Bergamo and JCT: Toward an Archive of Feeling and the Creation of a Counter Educational Culture in Curriculum Studies. *JCT* 20 (4), 9-18.
- Pinar, William F. (2004). Rocket Man. *JCT*. 20 (2), 9-14.
- Pinar, William F. (2004). The Synoptic Text Today. *JCT* 20 (1), 9-22.
- Pinar, William F. (2003). Inside Noah's Tent: The Sodomitical Genesis of 'Race' in the West. In *Pedagogies of Difference*, edited by Peter Trifonas (2003-2004). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (2003). The Gender of Violence on Campus. In *Gendered Futures in Higher Education*, edited by Rebecca Ropers-Huilman (2003-2004). Albany: State University of New York Press.
- Pinar, William F. (2003). Queer Theory in Education. *Journal of Homosexuality* 40 (2-4), 307-360.
- Pinar, William F. (2003). Dispelling the Curse. *JCT* (19,4) 109 - 163.
- Pinar, William F. (2002). Robert Musil and the Crisis of European Culture in America. In *Curriculum Visions*, edited by William E. Doll, Jr. and Noel Gough (2002-2003). New York: Peter Lang.
- Pinar, William. (2002). The Medicated Body: Drugs and Dasein. In *Body Movements: Pedagogy, Politics and Social Change*, edited by Sherry Shapiro and Svi Shapiro (2002-2003). Cresskill, NJ: Hampton Press.
- Pinar, William. (2000). Strange Fruit: Race, Sex, and an Autobiography of Alterity. In *Revolutionary Pedagogies: Cultural Politics, Education, and the Discourse of Theory*, edited by Peter Trifonas (2000-2001). New York: Routledge.
- Villaverde, Leila and Pinar, William F. (1999). Postformal Research: A Dialogue on Intelligence. In *Rethinking Intelligence: Confronting Psychological Assumptions about Teaching and Learning*, edited by Joe L. Kincheloe, Shirley Steinberg and Leila Villaverde (2000-2001). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (1999). Gracious Submission. *Educational Researcher* 28 (11), 14-10.
- Pinar, William F. (1998). Notes on the Intellectual. In *Light in Dark Times: Maxine Greene and the Unfinished Conversation*, edited by William Ayers and Janet Miller (1998-1999). New York: Teachers College Press.
- Pinar, William F. and Anne Pautz, Anne. (1998). Construction Scars. In *Writing Educational Biography*, edited by Craig Kridel (1998-1999). New York: Garland.
- Pinar, William. (1997). Regimes of Reason and the Male Narrative Voice. *Representation and the Text: Re-Framing the Narrative Voice*, edited by William Tierney and Yvonna Lincoln (1997-1998). Albany: State University of New York.
- Pinar, William F. (1993). Notes on Understanding Curriculum as Racial Text. In *Race, Identity, and Representation in Education*, edited by Cameron McCarthy and Warren Crichlow (1993-1994). New York: Routledge.
- Pinar, William F. (1992). Dreamt into Existence by Others: School Reform and Curriculum Theory. *Theory Into Practice* XXXI (3), 226-230.
- Bowers, C.A. and William Pinar William F. (1992). Understanding Curriculum as a Political Text. *Review of Research in Education*, edited by Gerald Grant (1993-1994). Washington, D.C.: American Educational Research Association.
- Pinar, William F. (1992). Understanding Curriculum as a Racial Text. *Scholar and Educator* XV (1-2), 9-21.
- Pinar, William F. (1992). What is Basic?. In *13 Questions: Reframing Education's Conversation*, edited by Joe L. Kincheloe and Shirley Steinberg (1992-1993). New York: Peter Lang.
- Pinar, William F. (1991). The White Cockatoo: Images of Abstract Expressionism in Curriculum Theory. *Reflections from the Heart of Educational Inquiry*:

- Understanding Curriculum and Teaching through the Arts, edited by George Willis and William Schubert (٢٤٤-٢٤٩). Albany: State University of New York Press.
- Pinar, William F.(١٩٩١). Impartiality and Comprehensiveness in Teaching Curriculum Theory. Teaching and Thinking about Curriculum, edited by James Sears and Dan Marshall. New York: Teachers College Press.
- Pinar, William F.(١٩٨٩). A Reconceptualization of Teacher Education. Journal of Teacher Education ٤٠ (١), ٩-١٢.
- Pinar, William F. and Grumet, Madeleine R.(١٩٨٨). Socratic Caesura and the Theory-Practice Relationship. Theory Into Practice ٢ (١), ٥٠-٥٤.
- Pinar, William F. and Miller, Janet L. (١٩٨٢). Feminist Curriculum Theory: Notes on the American Field. Journal of Educational Thought ١٦ (٣), ٢١٧-٢٢٤.
- Pinar, William F. (١٩٨١). Gender, Sexuality and Curriculum Studies: The Beginning of the Debate. McGill Journal of Education ٢٦ (٣), ٣٠٥-٣١٦.
- Pinar, William F. (١٩٨١). Whole, Bright, Deep with Understanding: Issues in Autobiographical Method and Qualitative Research. Journal of Curriculum Studies ١٣ (٣), ١٧٣-١٨٨.
- Pinar, William F. (١٩٨١). Caring: Gender Considerations. Foundational Studies ٩ (١), ٢٧-٣٢.
- Pinar, William F. (١٩٨٠). A Reply to My Critics. Curriculum Inquiry ١٠ (٢), ١٩٩-٢٠٥.
- Pinar, William F. and Lee Johnson. (١٩٨٠). Aspects of Gender Analysis in Recent Feminist Psychological Thought and their Implications for Curriculum. Journal of Education ١٦٢ (٤), ١١٣-١٢٦.
- Pinar, William F. (١٩٧٨). Currere: A Case Study. Qualitative Evaluation, edited by George Willis (٣١٦-٣٤٢). Berkeley, CA: McCutchan.
- Pinar, William F. (١٩٧٨). Notes on the Curriculum Field. Educational Researcher ٧ (٨), ٥-١٢.
- Pinar, William. F. (١٩٧٨). Life History and Curriculum Theorizing. Review Journal of Philosophy and Social Science ٣ (١), ٩٢-١١٨.
- Pinar, William F. (١٩٧٨). The Reconceptualization of Curriculum Studies. Journal of Curriculum Studies ١٠ (٣), ٢٠٥-٢١٤.
- Pinar, William F. (١٩٧٤). Mr. Bennett and Mrs. Brown. The Humanities Journal ٨ (١), ٢-٣.
- Pinar, William F. (١٩٧٢). Working from Within. Educational Leadership ٢٩ (٤), ٣٢٩-٣٣١.

منابع:

- فتحی و اجارگاه، کورش (۱۳۸۶). برنامه درسی به سوی هویت های جدید، شرحی بر نظریات معاصر برنامه درسی. تهران، انتشارات آبیژ جلد اول
- مهرمحمدی، محمود و همکاران (۱۳۸۷). برنامه درسی نظرگاهها، رویکردها و چشم اندازها. مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی. ویراست دوم
- Department of Curriculum & Pedagogy. <http://edcp.educ.ubc.ca/faculty-staff/william-pinar/> (۲۰۱۹)
- <https://edcp.educ.ubc.ca/research-at-edcp/interview-series/> UBC Department of Curriculum and Pedagogy. Interview Series (۲۰۱۹)
- Pinar, W. Reynolds, W. Slattery, P. & Taubman, P. (۱۹۹۵, ۲۰۰۴). Understanding Curriculum: An Introduction to the Study of Historical and Contemporary Curriculum Discourses. New York: Peter Long
- Pinar, W.F. (۲۰۰۸). Curriculum Theory Since ۱۹۵۰: Crisis, Reconceptualization, Internationalization. In Michael Connelly, Ming Fage He & Joann .
- Pinar, W.F. (۲۰۱۹). What Is Curriculum Theory? (۳rd Edition). New York: Routledge.
- Pinar, W.F. (۲۰۱۹). Moving Images of Eternity: George Grant's Critique of Time, Teaching, and Technology. Ottawa: University of Ottawa Press
- Pinar, W.F., Reynolds W.M., Slattery., Taubman P.M. (۲۰۰۸). Understanding Curriculum. PETER LANG
- Schubert, W. (۲۰۰۹). Currere and Disciplinarity in Curriculum Studies: Possibilities for Education Research. Educational Researcher, Vol. ۳۸, No. ۲, pp. ۱۳۲-۱۴۳
- Short, E.C. & Waks, L.J. (۲۰۰۹). Leaders in Curriculum Studies. Rotterdam: Sense Publishers.

دانشگاه آزاد اسلامی ایران